

חוק בתי המשפט, תשי"ז-1957 *

פרק ראשון: בית המשפט העליון

1. מקום מושבו של בית המשפט העליון הוא ירושלים, ואזור שיפוטו הוא שטח המדינה כולה. מקום מושבו ואזור שיפוטו
2. בבית המשפט העליון יהיו שופטים במספר שקבעה הכנסת בהחלטה. השופטים
3. בית המשפט העליון ידון בשלושה, אולם — התרכב
 - (1) נשיא בית המשפט העליון או ממלא מקומו הקבוע רשאי להורות, לפני תחילת הדיון בענין מסויים, שהדיון בו יהיה לפני מספר בלתי זוגי גדול יותר של שופטים;
 - (2) בית משפט שהחל לדון בענין מסויים רשאי להורות שהמשך הדיון בו יהיה לפני מספר בלתי זוגי גדול יותר של שופטים, ובהם השופטים שהחלו בדיון;
 - (3) בבקשות לצווי ביניים, לצוויים זמניים ולהחלטות ביניים אחרות, וכן בבקשות לצוויים על תנאי, מוסמך לדון שופט אחד, אך שופט אחד לא יהיה מוסמך לסרב למתן צו על תנאי או לתתו על מקצת עילותיו בלבד.
4. (א) המועד אשר בו יתחיל בית המשפט העליון לדון בענין פלוני, ייקבע על-ידי נשיא בית המשפט העליון. חלוקת התפקידים
 - (ב) השופט או השופטים אשר ידונו בענין פלוני, ייקבעו על-ידי נשיא בית המשפט העליון.
 - (ג) בהיעדר נשיא בית המשפט העליון — נתונות סמכויותיו לפי סעיף זה לממלא מקומו הקבוע.
5. (א) יושב בדין נשיא בית המשפט העליון — הנשיא הוא אב-בית-הדין; יושב בדין ממלא מקומו הקבוע של הנשיא ואין הנשיא יושב בו — ממלא המקום הוא אב-בית-הדין; בהרכב אחר — הותיק שבשופטים הוא אב-בית-הדין, ובין בעלי ותק שווה — הקשיש שבהם. אב-בית-הדין
 - (ב) לענין סעיף זה, רואים את הותק לפי תאריך מינויו של השופט לבית המשפט העליון.
6. בית המשפט העליון ידון בערעורים על פסקי דין ועל החלטות אחרות של בתי המשפט המהויים. סמכות כבית משפט לערעורים
7. (א) בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק ידון בענינים אשר הוא רואה צורך לתת בהם סעד למען הצדק ואשר אינם בסמכותו של בית משפט או של בית-דין אחר. סמכות כבית משפט גבוה לצדק
 - (ב) מבלי לפגוע בכלליות ההוראות שבסעיף קטן (א), מוסמך בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק —
 - (1) לתת צוויים על שחרור אנשים שנעצרו או נאסרו שלא כדין;

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשי"ז (23 ביולי 1957); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו כה"ח 226, תשט"ז, עמ' 61.

(2) לתת צווים לרשויות המדינה, לרשויות מקומיות, לפקידיהן ולגופים ולאנשים אחרים הממלאים תפקידים ציבוריים על פי דין, לעשות מעשה או להימנע מעשות מעשה במילוי תפקידהם כדין, ואם נבחרו או נתמנו שלא כדין — להימנע מלפעול;

(3) לתת צווים לבתי משפט, לבתי דין ולגופים ואנשים בעלי סמכויות שיפוטיות או מעין שיפוטיות על פי דין — למעט בתי משפט שחוק זה דן בהם ולמעט בתי דין דתיים — לדון בענין פלוני או להימנע מלדון או מלהוסיף ולדון בענין פלוני, ולבטל דיון שנתקיים או החלטה שניתנה שלא כדין;

(4) לתת צווים לבתי דין דתיים לדון בענין פלוני לפי סמכותם או להימנע מלדון או מלהוסיף ולדון בענין פלוני שלא לפי סמכותם; ובלבד שלא יזקק בית המשפט לבקשה לפי פסקה זו אם המבקש לא עורר את שאלת הסמכות בהודמנות הראשונה שהיתה לו; ואם לא היתה לו הודמנות סבירה לעורר שאלת הסמכות עד שניתנה החלטה על ידי בית הדין הדתי, רשאי בית המשפט לבטל דיון שנתקיים או החלטה שניתנה על ידי בית הדין הדתי ללא סמכות.

8. (א) ענין שפסק בו בית המשפט העליון בשלושה, רשאי הוא להחליט, עם מתן פסק-דין, שבית המשפט העליון ידון בו דיון נוסף בחמישה או יותר.

(ב) לא החליט בית המשפט העליון כאמור בסעיף קטן (א), רשאי כל בעל דין לבקש דיון נוסף כאמור; ונשיא בית המשפט העליון או שופט אחר או שופטים שיקבע לכך, רשאים להיענות לבקשה אם מפאת חשיבותה, קשיותה או חידושה של הלכה שנפסקה בענין יש, לדעתם, מקום לדיון נוסף.

(ג) סדרי הבקשה ומועדי הגשתה וסדרי הדין בדיון נוסף ייקבעו בתקנות.

משפט חוזר

9. (א) נשיא בית המשפט העליון או ממלא מקומו הקבוע רשאי להורות כי בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי שיקבע לכך, יקיים משפט חוזר בענין פלילי שנפסק בו סופית, אם ראה אחד מאלה:

(1) פסק בית משפט כי ראיה מהראיות שהוכחו באותו הענין היה יסודה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילולא ראיה זאת היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון;

(2) נתגלו עובדות חדשות או ראיות חדשות העשויות, לכדן או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון, ולא יכלו להיות בידי הנידון, או לא יכלו להיות ידועות לו, בשעת בירור משפטו;

(3) הורשע בינתיים אדם אחר בביצוע אותו מעשה העבירה, ומהנסיבות שנתגלו במשפטו של אותו אדם אחר נראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה.

(ב) הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון וליועץ המשפטי לממשלה; מת הנידון — תהיה הרשות האמורה גם לבקש-זוג ולכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו.

(ג) במשפט חוזר יהיו לבית המשפט העליון או לבית משפט מחוזי כל הסמכויות הנתונות לבית משפט מחוזי בשפיטה על פי כתב אישום והנתונות לבית המשפט העליון בערעור פלילי, פרט לסמכות להחמיר בעונש; ובית המשפט רשאי לתת כל צו הנראה בעיניו כדי לפצות נידון שנשא עונש או חלק ממנו ושהרשעתו בוטלה כתוצאה מן המשפט החוזר, או לתת כל סעד אחר; מת הנידון — רשאי בית המשפט לתת צו כאמור לטובת אדם אחר.

(ד) סדרי הבקשה ומועדי הגשתה וסדרי הדין במשפט חוזר ייקבעו בתקנות.

10. (א) הוגשה בקשה לנשיא המדינה למתן חנינה או להפחתת עונש, והתעוררה שאלה אשר לדעת שר המשפטים ראויה לדיון בבית המשפט העליון ואשר אינה יכולה לשמש עילה למשפט חוזר לפי סעיף 9, רשאי שר המשפטים להעמיד את השאלה לבית המשפט העליון.

(ב) בית המשפט העליון יחליט אם לדון בשאלה שהועמדה לפניו לפי סעיף קטן (א); החליט לדון, ידון בה כאילו הורה נשיא בית המשפט העליון על משפט חוזר לפי סעיף 9.

פרק שני : בתי משפט מחוזיים

11. שר המשפטים רשאי, בצו, להקים בתי משפט מחוזיים ולקבוע מקום מושבם ואזור שיפוטם.

מקום מושב ואזור
שיפוט

12. (א) בית משפט מחוזי ישב במקום מושבו.

ישיבת בתי
המשפט

(ב) בית משפט מחוזי רשאי לשבת לדיון בענין מסויים, כולו או מקצתו, במקום שאינו מקום מושבו, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדיון; ונלבד שלא ישב במקום שמחוץ לאזור שיפוטו אלא בהסכמת נשיא בית המשפט המחוזי שהמקום האחר נמצא באזור שיפוטו.

13. (א) בבית משפט מחוזי יהיו שופטים במספר שקבע שר המשפטים בהודעה ברשומות.
(ב) בכל בית משפט מחוזי יהיה נשיא ויכול שיהיו בו נשיא תורן אחד או יותר; ואולם יכול נשיא אחד לכהן כנשיא בשני בתי משפט מחוזיים.

השופטים

14. נתמנה שופט פלוני לבית משפט מחוזי אחד, אין בכך כדי לפסלו מלשבת בבית משפט מחוזי אחר; ואולם לא ישב שופט בבית משפט מחוזי אחר אלא בהסכמת נשיא שני בתי המשפט המחוזיים הנוגעים בדבר.

ישיבת שופט
חוזן למקום
מינויו

15. (א) בענינים אלה ידון בית משפט מחוזי בשלושה –

הרכב

(1) משפטים בשל עבירה שענשה מוות או מאסר עשר שנים או יותר;

(2) ערעורים, למעט בקשות לצווי ביניים, לצווים זמניים ולהחלטות ביניים אחרות שבערעורים;

(3) כל ענין שנשיא או נשיא תורן של בית המשפט המחוזי הורה שידונו בו שלושה.

(ב) בכל ענין אחר ידון בית משפט מחוזי בשופט אחד.

16. (א) המועד אשר בו יתחיל בית משפט מחוזי לדון בענין פלוני ייקבע על ידי נשיאו או נשיא תורן.

חלוקת תפקידים

(ב) השופט או השופטים אשר ידונו בענין פלוני ייקבעו על ידי נשיאו או נשיא תורן.

17. (א) בית משפט מחוזי הדן בשלושה והנשיא ביניהם – הנשיא הוא אב־בית־הדין; אם נשיא תורן ביניהם ואין הנשיא ביניהם – הנשיא התורן הוא אב־בית־הדין; ואם שני נשיאים תורניים ביניהם – הותיק שבהם; בהרכב אחר – הותיק שבשופטים הוא אב־בית־הדין, ובין בעלי ותק שווה – הקשיש שבהם.

אב־בית־הדין

(ב) לענין סעיף זה, רואים את הותק לפי תאריך מינויו של השופט לבית משפט מחוזי.

- (1) כל ענין אזרחי או פלילי שאיננו בסמכותו של בית משפט שלום; בתביעה- שכנגד אזרחית מוסמך לדון בית משפט מחוזי אף אם אותו ענין או אותה תביעה הם בסמכותו של בית משפט שלום;
- (2) כל ענין שאיננו בסמכותו הייחודית של בית דין אחר; בענין הנתון לסמ- כותו המקבילה של בית דין אחר, יהיה בית המשפט המחוזי מוסמך לדון כל עוד אין אותו בית הדין דן בו;
- (3) ערעורים על פסקי דין ועל החלטות אחרות של בתי משפט השלום.

19. (א) פסק דין של בית משפט מחוזי בערכאה ראשונה ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון.

(ב) החלטה אחרת של בית משפט מחוזי בענין אזרחי, ופסק דין של בית משפט מחוזי בערעור, ניתנים לערעור לפני בית המשפט העליון, אם נתקבלה רשות לכך בגוף ההחלטה או פסק הדין או מאת נשיא בית המשפט העליון או שופט אחר של בית המשפט העליון שנשיאו קבע לכך, או מאת בית המשפט העליון.

20. סמכות שיפוטית שנתייחדה בדין לנשיא או לנשיא תורן של בית משפט מחוזי, נתונה לכל שופט של אותו בית משפט.

פרק שלישי: בתי משפט השלום

21. שר המשפטים רשאי, בצו, להקים בתי משפט שלום ולקבוע מקום מושבם ואזור שיפוטם.

22. (א) בית משפט שלום ישב במקום מושבו.

(ב) בית משפט שלום רשאי לשבת לדין בענין מסויים, כולו או מקצתו, במקום שאינו מקום מושבו, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדיון; ובלבד שלא ישב במקום שמחוץ לאזור שיפוטו אלא בהסכמת נשיא בית המשפט המחוזי שהמקום האחר נמצא באזור שיפוטו.

23. (א) בבית משפט שלום יהיו שופטים במספר שקבע שר המשפטים בהודעה ברשומות.

(ב) בבית משפט שלום שיש בו יותר משופט אחד, ובאזור שיפוט שיש בו יותר מבית משפט שלום אחד, יהיה שופט שלום ראשי אחד או יותר; ואולם יכול שופט שלום ראשי אחד לכהן כשופט שלום ראשי בבתי משפט שלום אחדים או באזורי שיפוט אחדים.

24. נתמנה שופט פלוני לבית משפט שלום אחד, אין בכך כדי לפסלו מלשבת בבית משפט שלום אחר; ואולם לא ישב שופט בבית משפט שלום אחר אלא בהסכמת שופטי השלום הראשיים הנוגעים בדבר.

25. בית משפט שלום ידון בשופט אחד, אולם רשאי השופט היושב לדין או שופט השלום הראשי להורות שהדיון בענין פלוני יהיה לפני שלושה שופטים; השופטים שמהם מורכב בית המשפט ייקבעו על ידי שופט השלום הראשי.

26. חלוקת הענינים בין שופטי בית משפט שלום תיעשה לפי סדר שייקבע מזמן לזמן על ידי שופט השלום הראשי בהתייעצות עם השופטים של אותו בית משפט.

27. בית משפט שלום הדין בשלושה, ושופט שלום ראשי ביניהם – שופט השלום הראשי הוא אב-בית-הדין; אם שני שופטי שלום ראשיים ביניהם, הותיק שבהם הוא אב-בית-הדין; בהרכב אחר – הותיק בשופטים הוא אב-בית-הדין, וכין בעלי ותק שווה – הקשיש שבהם.

הסמכות

28. בית משפט שלום ידון באלה:

(1) חטאים ועונות;

(2) תביעות אזרחיות – למעט תביעות הנוגעות למקרקעין – כשסכום התביעה או שווי הנושא אינו עולה על אלף וחמש מאות לירות;

(3) תביעות בדבר חזקה או שימוש במקרקעין או בדבר חלוקתם או חלוקת השימוש בהם, לרבות תביעות הכרוכות בהן שענינן חזקה או שימוש במטלטלין, יהיה שוויו של נושא התביעה אשר יהיה; אך בית משפט שלום לא ידון בתביעות אחרות הנוגעות במקרקעין;

(4) תביעה-שכנגד לתביעה אזרחית שנושאן אחד או שהן נובעות מאותן הנסיבות, יהיה שוויו של נושא התביעה שכנגד אשר יהיה.

ערעור

29. (א) פסק-דין של בית משפט שלום ניתן לערעור לפני בית משפט מחוזי.
(ב) החלטות של בית משפט שלום בבקשות לצווי ביניים, לצווים זמניים או להחלטות ביניים אחרות, בענינים אזרחיים, ניתנות לערעור לפני בית משפט מחוזי, אם נתקבלה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט המחוזי, או מאת בית משפט השלום.

פרק רביעי : רשמים

כשרות ומינוי

30. (א) שר המשפטים רשאי למנות –

(1) שופט או אדם שהוא כשיר להתמנות שופט – להיות רשם או סגן רשם של בית המשפט העליון;

(2) שופט שלום או אדם שהוא כשיר להתמנות שופט שלום – להיות רשם או סגן רשם של בית משפט מחוזי או של בית משפט שלום.

(ב) מינוי לפי סעיף זה ייעשה בהסכמת נשיא בית המשפט העליון.

(ג) הודעה על המינוי תפורסם ברשומות, ומשפורסמה אין עוררין על המינוי.

31. סמכויותיו ותפקידיו של רשם והערעור על החלטותיו יהיו בהתאם לפקודת הרושמים, 1936.¹

סמכות

פרק חמישי : הוראות כלליות

32. בית משפט הדין בשלושה או יותר, ונחלקו דעות השופטים, תכריע דעת הרוב; אין רוב לדעה אחת – תכריע דעת אב-בית-הדין, ובענין פלילי – הדעה אשר לדעת אב-בית-הדין מקילה עם הנאשם.

בית משפט שנחלקו בו הדעות

33. (א) בית משפט יונחה על ידי הלכה שנפסקה בבית משפט גבוה ממנו.

(ב) הלכה שנפסקה בבית המשפט העליון מחייבת כל בית משפט, זולת בית המשפט העליון.

הלכה פסוקה

34. כל בית משפט הדין בענין אזרחי מוסמך לתת פסק דין הצהרתי, צו עשה, צו לא-תעשה, צו ביצוע בעין וכל סעד אחר, ככל שיראה נכון בנסיבות שלפניו.

סמכות כללית לתת סעד

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 623, עמ' 233.

35. הובא ענין כדון לפני בית משפט והתעוררה בו דרך אגב שאלה שהכרעה דרושה לבי-
 רור הענין, רשאי בית המשפט להכריע בה לצורך אותו ענין אף אם הענין שבשאלה
 הוא בסמכותו הייחודית של בית משפט אחר או של בית דין אחר.
36. ענין שהובא או שיש להביאו לפני בית משפט מחוזי או בית משפט שלום במקום
 אחד, רשאי נשיא בית המשפט העליון או ממלא מקומו הקבוע להורות שיהיה נדון בבית
 משפט של אותה דרגה במקום אחר; ובלבד שלא תינתן הוראה לפי סעיף זה לאחר התחלת
 הדיון אלא בהסכמת השופט שהחל לדון בו.
37. (א) מצא בית משפט שאין הוא יכול לדון בענין שלפניו מחמת שאינו בסמכותו
 המקומית או הענינית, והוא בסמכותו של בית משפט או של בית דין אחר, רשאי הוא להע-
 בירו לבית המשפט או לבית הדין האחר, והלה ידון בו, כאילו הובא לפניו מלכתחילה,
 ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.
 (ב) בית המשפט או בית הדין שאליו הועבר ענין כאמור, לא יעבירו עוד.
38. (א) בית משפט ידון בפומבי.
 (ב) רשאי בית משפט לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם
 ראה צורך בכך לשם שמירה על בטחון המדינה, לשם הגנה על המוסר או לשם הגנה על
 שלומו של קטין.
 (ג) בבקשות לצווי ביניים, לצווים זמניים ולהחלטות ביניים אחרות, רשאי בית
 המשפט לדון בדלתיים סגורות.
 (ד) החליט בית המשפט על עריכת דיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות
 לאדם או לסוגי בני אדם להיות נוכחים בשעת הדיון כולו או מקצתו.
39. רשאי בית המשפט לאסור על קטין להימצא בבית המשפט בשעת הדיון ולצוות על
 הרחקתו.
40. (א) לא יפרסם אדם דבר על דיון שהתנהל בבית משפט בדלתיים סגורות אלא
 ברשות בית המשפט.
 (ב) לא יצלם אדם באולם בית המשפט ולא יפרסם תצלום כזה אלא ברשות בית
 המשפט.
 (ג) לא יפרסם אדם, בלי רשות בית המשפט, שם קטין שלא מלאו לו שש עשרה
 שנה והוא נאשם או עד במשפט פלילי, או מתלונן או ניווק במשפט בשל עבירה לפי פרק 17
 לפקודת החוק הפלילי, 1936², ולא תמונתו, מענו או פרטים אחרים העשויים להביא לזיהויו
 של הקטין.
 (ד) בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא
 רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון.
 (ה) העובר על הוראה מהוראות סעיף זה, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס אלף
 לירות.
41. (א) לא יפרסם אדם דבר על ענין התלוי ועומד בבית משפט, אם יש בפרסום כדי
 להשפיע על מהלך המשפט או תוצאותיו; ואולם אין איסור זה חל על פרסום ידיעה בתום לב
 על דבר שנאמר או שאירע בישיבה פומבית של בית המשפט.
 (ב) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שנה אחת או קנס אלפיים לירות.

² ע"ד 1936, תוס' 1 ט"ז, 652, עמ' 263.

42. (א) המפריע לדיוני בית המשפט לעיני בית המשפט, רשאי בית המשפט לצוות על הרחקתו או לכפותו, במאסר או בקנס, להתנהג כראוי.

(ב) הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר; אך לא ייענש אדם בשל התנהגות אשר בגינה הוטל עליו מאסר או קנס לפי סעיף זה.

(ג) הודעה בכתב על צו מאסר או קנס לפי סעיף קטן (א), תינתן מיד לנשיא בית המשפט העליון, ורשאי הנשיא לבטל את הצו או לשנותו לקולא.

43. החלטות בית משפט לפי הסעיפים 38, 39, 42 – אין אחריותן ולא כלום.

סופיותן של
החלטות

פרק שישי: הוראות שונות

44. הוראות הסעיפים 33 עד 37 ו-39 עד 43 יחולו על רשם ועל הדיונים לפניו; אך רשם שאינו שופט לא יהא מוסמך לשפיטה פלילית ולשפיטה לפי סעיף 42 (א).

תהלת הוראות
על רשם

45. (א) כל סמכות מינהלית וכל סמכות להתקין תקנות סדרי דין שהוענקו לזקן השופטים, נתונות לשר המשפטים.

העברת סמכויות

(ב) כל סמכות שיפוטית שהוענקה לזקן השופטים, נתונה לנשיא בית המשפט העליון ולמלא מקומו הקבוע.

46. שר המשפטים רשאי להסדיר, בתקנות סדרי דין, את סדרי הדין והנהוג לפני בתי משפט ורשמים, במידה ולא נקבעו בחוק, ובהם –

תקנות סדרי דין

(1) כל הנוגע לערעורים, לדיון נוסף ולמשפט חוזר לפי חוק זה;

(2) הארכת מועדים לעשיית דבר שבסדרי דין או בנוהג, אף אם נקבעו בחיקוק;

(3) הערכת הוצאות המשפט וקביעת סולם לשכר טרחה של עורכי דין שביית משפט או רשם רשאי להקציב להם בעד פעולותיהם לפניו.

47. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר להסדיר בתקנות –

ביצוע ותקנות

(1) ימי הישיבות והפגרות של בתי משפט והטיפול בענינים בימי פגרה;

(2) פרסום פסקי דין של בתי משפט;

(3) אגרות שיש לשלם בבתי משפט והפטור מהן;

(4) דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה של עדים שהוזמנו להעיד בבתי משפט.

48. בטלים –

ביטול

(1) פקודת בתי המשפט, 1940, פרט לסעיפים 9, 19 ו-24;

(2) פקודת בתי המשפט (הוראות מעבר), תש"ח-1948;

(3) סעיפים 2(2), 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12(1), 13, 14, 24, 25 ו-28 לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947;

(4) סעיפים 3 ו-4 לפקודת בזיון בית המשפט;

3 ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1032, עמ' 115.

4 ע"ר תש"ה'תוס' א' מס' 7, עמ' 17.

5 ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1612, עמ' 224.

6 חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ג, עמ' 332.

- (5) סעיף 126 לפקודת החוק הפלילי, 1936;
- (6) סעיף 3 לפקודת הרושמים, 1936;
- (7) סעיפים 74 ו-77 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום) 7;
- (8) סעיפים 38 עד 44, 47 פסקה שניה, 48, 49 ו-50 לדבר המלך כמועצתו לא"י, 1922-1947.⁸

שמירת חוקים

49. חוק זה אינו גורע מכל חוק אחר —

- (1) הדן בבתי משפט אחרים או בבתי דין אחרים;
- (2) המוציא ענינים מסויימים מסמכותם של בתי המשפט שחוק זה דן בהם, או מוסר לסמכותם ענינים נוספים;
- (3) הקובע לבית משפט הרכב מסויים או סדרי דין מסויימים לדיון בענינים מסויימים;
- (4) השולל זכות ערעור או מתנה לה תנאים.

הוראות מעבר

50. (א) בית משפט מחוזי ובית משפט שלום שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, רואים אותו כאילו הוקם על פי חוק זה, ואזור שיפוטו ומקום מושבו שנקבעו לפני תחילתו של חוק זה — כאילו נקבעו על פי חוק זה.
- (ב) מספר השופטים שכיחנו ערב תחילתו של חוק זה באחד מבתי המשפט, רואים אותו כאילו נקבע על פי חוק זה.
- (ג) רשם שכינה ערב תחילתו של חוק זה, רואים אותו כאילו נתמנה על פי חוק זה.
- (ד) תקנות בית דין, תקנות וצווים בענינים הנדונים בחוק זה שהיו בני תוקף ערב תחילתו של חוק זה, יוסיפו לעמוד בתקפם עד שיתוקנו או יבוטלו על ידי תקנות סדרי דין, תקנות או צווים שניתנו על פי חוק זה.
- (ה) היה ענין תלוי ועומד בבית משפט לפני תחילתו של חוק זה, רשאי בית המשפט להוסיף ולדון בו לפי הדין שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סמכות לבית המשפט או היה פגם בדיוניו.

תחילת הוראות מסויימות

51. סעיף 15(א)(1), במידה שהוא קובע דיון בשלושה שופטים בעבירות שעונשן מאסר שאינו מאסר עולם, וסעיף 28(1), במידה שהוא מרחיב סמכותו של בית משפט שלום — תחילתם מהיום שייקבע לכך על ידי שר-המשפטים בהודעה שתפורסם ברשומות או ביום י"א בניסן תשי"ח (1 באפריל 1958), הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

תחילת החוק

52. תחילתו של חוק זה היא ביום א' באלול תשי"ז (28 באוגוסט 1957); ואולם סעיף 9 תחילתו מיום פרסום החוק ברשומות.

פנחס רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

⁷ חוקי א"י, כרך א', פרק ל"ו, עמ' 446.

⁸ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738.